

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอภาพรวมของการวิจัยเรื่องการศึกษาการได้รับการสนับสนุนจากองค์กร ความรู้ เจตคติ และความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษาคณะศิลปศาสตร์ตามลำดับต่อไปนี้

5.1 บทย่อของการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม ความรู้ เจตคติ และความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสังกัดคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามตัวแปรชีวิตสังคมภูมิหลัง

5.1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือคณาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะศิลปศาสตร์จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2-5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา แบบสอบถามความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแบบสอบถามการได้รับการสนับสนุนจากสังคม และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ระหว่าง .305 - .877 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับระหว่าง .710 - .924

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน และค่าสถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2 สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.4 เมื่อพิจารณาอายุและระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท และมีอายุงานเฉลี่ย 5-10 ปี ในส่วนการประกันคุณภาพการศึกษา บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และมีส่วนรับผิดชอบองค์ประกอบ ตัวชี้วัด รวบรวมหลักฐานเอกสาร และเขียน SAR ของสาขาและ/หรือคณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.6 รองลงมา คือการเป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในคณะ คิดเป็นร้อยละ 32.4 ขณะที่มีบุคลากรที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินภายในที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินของสกอ. เพียงร้อยละ 2.9 และพบว่าคณะฯ ไม่มีบุคลากรที่เป็นผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษาที่รับรองโดยสมศ.

กลุ่มตัวอย่างโดยรวม มีระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก และส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในคณะฯ อยู่ในระดับ 7.2 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์

กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคม และมีเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง ในส่วนความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความพร้อมในระดับปานกลาง ส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านเกณฑ์ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์

เมื่อพิจารณาแยกตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก แต่ในส่วนของเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 25-45 ปีและมากกว่า 55 ปีขึ้นไปมีเจตคติในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 46-55 ปีมีเจตคติในระดับปานกลาง ในส่วนความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีความพร้อมในการปฏิบัติงานในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 25-45 ปีมีความพร้อมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านเกณฑ์ แต่กลุ่มตัวอย่างที่อายุระหว่าง 25-45 ปีมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์

เมื่อพิจารณาแยกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก แต่ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมีระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมปาน กลาง ในส่วนของเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทั้งหมดมี เจตคติฯในระดับมาก ในส่วนของความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีความพร้อมในการปฏิบัติงานฯ ในระดับมาก ตรงกันข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีความพร้อมในการ ปฏิบัติงานฯในระดับน้อย ในส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการ ศึกษาผ่านเกณฑ์ แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์

เมื่อพิจารณาแยกตามประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี ประสบการณ์การทำงาน20-25 ปีมีระดับของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมมากที่สุด และกลุ่ม ตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน11-19 ปี และมากกว่า 25 ปีขึ้นไปได้รับการสนับสนุนทางสังคม ในระดับมาก ในส่วนของเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี ประสบการณ์การทำงาน20-25 ปีมีเจตคติฯในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-19 ปี และมากกว่า 25 ปีขึ้นไปมีเจตคติฯในระดับปานกลาง

ในส่วนของความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี ประสบการณ์การทำงาน20-25ปีมีความพร้อมในการปฏิบัติงานระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มี ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 25 ปีมีความพร้อมในการปฏิบัติงานระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างที่มี ประสบการณ์การทำงาน11-19 ปีมีความพร้อมในการปฏิบัติงานระดับปานกลาง ในส่วนของความรู้ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานใน มหาวิทยาลัยฯตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านเกณฑ์ แต่กลุ่ม ตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยฯ 11-19 ปีมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งที่มี ประสบการณ์ในการทำงานฯและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานฯได้รับการสนับสนุนทางสังคม และมีเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมาก ในส่วนความพร้อมในการ ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานฯมี ความพร้อมในการปฏิบัติงานในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานฯมี

ความพร้อมในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง ในส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาในระดับผ่านเกณฑ์ แต่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานมีความพร้อมในการปฏิบัติงานในระดับไม่ผ่านเกณฑ์

5.3 อภิปรายผล

สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการได้รับการสนับสนุนจากองค์กร ความรู้ เจตคติ และความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การได้รับการสนับสนุนทางสังคม

บุคลากรคณะศิลปศาสตร์ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ การศึกษาในระดับมากที่สุด คือบุคลากรทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกกลุ่มอายุ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและโท มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยพายัพระหว่าง 11-19 ปี และตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ทั้งที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพหรือ ไม่มี บุคลากรกลุ่มนี้ได้รับการสนับสนุนฯ อาทิ การได้รับการส่งเสริมให้สามารถดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับการช่วยเหลือเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน และได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่เสมอ และบุคลากรที่มีอายุงานโดยเฉลี่ย 20-25 ปี ถือได้ว่าเป็นบุคลากรหลักของคณะและอาจอยู่ในตำแหน่งบริหารที่เป็นผู้ขับเคลื่อนองค์กร แต่กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพ การศึกษาในระดับปานกลาง คือกลุ่มตัวที่มีวุฒิปริญญาเอกเพียง 1 ท่าน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นบุคลากรใหม่ มีอายุการทำงานในมหาวิทยาลัยเพียง 1 ปี และเป็นชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ

2. เจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

บุคลากรคณะศิลปศาสตร์ที่มีเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับดี คือกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุเฉลี่ย 25-45 ปี และตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยฯระหว่าง 20-25 ปี ทั้งที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มิได้มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับสาขาวิชาและระดับคณะ ตลอดเวลาที่ทำงานในมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังมองเห็นการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสาขาวิชาและคณะที่

สะท้อนให้เห็นจากผลการประเมินคุณภาพ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ตระหนักถึงคุณค่าและประโยชน์ของการประกันคุณภาพ ซึ่งเจตคติเชิงบวกดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของคณะฯ แต่มีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ บุคลากรที่มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 46-55 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยฯ ระหว่าง 11-19 ปีและมากกว่า 25 ปีมีเจตคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลาง ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า บุคลากรกลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ และส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งบริหารมีภาระงานต่างๆ มากมาย และทำงานในมหาวิทยาลัยมานาน (ยกเว้นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยฯ ระหว่าง 11-19 ปี) ทำให้อาจรู้สึกเหน็ดเหนื่อย ประกอบกับงานด้านการประกันคุณภาพเป็นงานที่ต้องทำตลอดปี และในช่วงเวลาเขียนรายงานการประเมินตนเองและรวบรวมเอกสาร เป็นช่วงเวลาที่ต้องการเวลามากเป็นพิเศษ

3. ความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมากที่สุด ได้แก่กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยฯ ระหว่าง 20-25 ปี อันอาจเนื่องมาจากบุคลากรกลุ่มนี้ได้คลุกคลีอยู่กับงานประกันคุณภาพการศึกษามาตั้งแต่ต้นประมาณปี พ.ศ. 2542 ซึ่งเริ่มต้นจากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ทำให้เกิดความคุ้นเคย นอกเหนือไปจากนั้น บุคลากรกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีหรือเคยมีตำแหน่งบริหาร ซึ่งจะต้องมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการประกันคุณภาพฯ และนำสู่การปฏิบัติ จึงส่งผลให้บุคลากรกลุ่มนี้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันฯ มากกว่าบุคลากรกลุ่มอื่นๆ

นอกเหนือไปจากอายุงานที่เป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแล้ว วิทยุติเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ บุคลากรคณะฯ ที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา วิทยุติการศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป รวมทั้งบุคลากรเพศหญิง มีความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจรรยาณะเวลาและประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับ ประกอบกับการเข้มขันนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพฯ ส่วนบุคลากรที่มีอายุเฉลี่ย 25-45 ปี มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัย 11-19 ปี ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพฯ รวมทั้งบุคลากรเพศชาย มีความพร้อมในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพฯ ในระดับกลาง และบุคลากรกลุ่มนี้จะมีความพร้อมมากขึ้น หากได้รับการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพและมีโอกาสได้ทำงานด้านนี้

4. ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านเกณฑ์ คือกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ที่มีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า งานด้านการประกันคุณภาพฯเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อน ต้องการความอดทนและประสบการณ์ เพราะเป็นงานที่มีความต่อเนื่อง ต้องอาศัยความเข้าใจ มีวงจรของการทำงานตั้งแต่ระดับการวางแผน การดำเนินการตามแผนที่วางไว้ การประเมินผลการดำเนินการ และการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป

ในทางตรงกันข้าม บุคลากรเพศชาย และบุคลากรที่มีอายุเฉลี่ย 25-45 ปี ไม่มีประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามาก่อน รวมทั้งบุคลากรที่มีวุฒิปริญญาเอกและเป็นชาวต่างชาติ มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่าบุคลากรเพศชายในคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 7 คน เป็นอาจารย์ 5 คน เจ้าหน้าที่ 2 คน และบุคลากรที่มีวุฒิปริญญาเอก 1 คนเป็นชาวต่างชาติ มีประสบการณ์ในการทำงานในมหาวิทยาลัยเพียง 1 ปี บุคลากรทั้ง 8 คนดังกล่าวไม่ได้มีส่วนร่วมเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาของสาขาวิชา หรือคณะฯในฐานะผู้ปฏิบัติ ไม่เคยได้รับการอบรมเป็นผู้ประเมินมาก่อน

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาการได้รับการสนับสนุนจากองค์กร ความรู้ เจตคติ และความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่: กรณีศึกษาคณะกรณีศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากผลการวิจัยที่พบว่าประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นปัจจัยที่ทำให้ของบุคลากรคณะศิลปศาสตร์กลุ่มหนึ่งมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ ดังนั้นหากต้องการให้บุคลากรทุกคนมีความพร้อมในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพฯ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับควรจะมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

5.4.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

- กำหนดนโยบายพร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินการให้บุคลากรสายการสอนทุกคนเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และการเป็นผู้ประเมินคุณภาพภายในของสกอ.

- หาช่องทางหรือโอกาสที่จะเสนอแนะหรือมีส่วนร่วมในการปรับแก้หรือกำหนดเกณฑ์ของแต่ละตัวบ่งชี้ร่วมกับสมศ. และสกอ.

5.4.1.2 สำนักการประกันคุณภาพการศึกษา

- จัดอบรมให้ความรู้บุคลากรใหม่ และบุคลากรทุกคนที่ไม่เคยมีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

- ประสานกับสกอ.เพื่อจัดโครงการอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายในของสกอ. ให้กับอาจารย์ใหม่ และอาจารย์ที่ยังไม่เคยผ่านการอบรมฯ

- ขึ้นทะเบียนผู้ผ่านการอบรมและแบ่งเป็นกลุ่มเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินภายในแต่ละปีการศึกษา โดยมีผู้ที่มีประสบการณ์ในฐานะผู้ประเมินฯเป็นพี่เลี้ยง

5.4.1.3 ผู้บริหารคณะ

- ดำรงจำนวนอาจารย์ที่ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และยังไม่เคยผ่านการอบรมผู้ประเมินภายในของสกอ.

- ส่งอาจารย์กลุ่มที่ไม่เคยผ่านการอบรมทั้ง 2 ประเภทเข้าร่วมอบรมให้ครบถ้วน

- กำหนดนโยบายให้อาจารย์ทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพ อาทิเป็นคณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ เตรียมหลักฐานเอกสารประกอบในการเขียนรายงานการประเมินตนเอง เขียนรายงานการประเมินตนเองในแต่ละปี รวมทั้งส่งรายชื่อให้สำนักประกันคุณภาพฯเพื่อทำหน้าที่ผู้ประเมินภายในปีการศึกษานั้นๆ

- จัดให้มีผู้รับผิดชอบงานเอกสารและการจัดเก็บให้เป็นระบบเพื่ออำนวยความสะดวกเข้าถึงและอ้างอิง

5.4.1.4 คณาจารย์

สนองนโยบายของมหาวิทยาลัยและคณะเกี่ยวกับงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

5.4.2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้คณะหรือหน่วยงานต่างๆไม่ผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อหาแนวทางแก้ไข